

ZALECENIA

KOMISJA

ZALECENIE KOMISJI

z dnia 7 lipca 2009 r.

dotyczące bezpiecznego i skutecznego systemu przekazywania dokumentów i informacji w związku z przepisami dyrektywy Rady 2006/117/Euratom

(2009/527/Euratom)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 33 akapit drugi i art. 124 tiret drugie,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/117/Euratom z dnia 20 listopada 2006 r. w sprawie nadzoru i kontroli nad przetwarzaniem odpadów promieniotwórczych oraz wypalonego paliwa jądrowego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 19 ust. 1,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Właściwe organy państw członkowskich powinny współpracować w celu zapewnienia sprawnego przebiegu określonej w art. 9 ust. 2 dyrektywy 2006/117/Euratom procedury automatycznego wydawania zgody.
- (2) Właściwe organy zaangażowanych państw członkowskich podejmują niezbędne środki służące zapewnieniu należytej staranności przy posługiwaniu się wszelkimi informacjami o przetwarzaniach podlegającymi tej dyrektywie oraz ochronę tych informacji przed ich nieuprawnionym wykorzystywaniem.
- (3) W kontekście stosowania dyrektywy 2006/117/Euratom w odniesieniu do wszelkich informacji przetwarzanych przez właściwe organy państw członkowskich mają zastosowanie ogólne środki bezpieczeństwa,

NINIEJSZYM ZALECA:

- 1) Do wszelkich informacji przetwarzanych przez właściwe organy w ramach wykonywania przepisów dyrektywy 2006/117/Euratom należy stosować poziom zabezpieczeń równorzędny poziomowi zabezpieczeń zapewnianemu przez inne zaangażowane właściwe organy.

- 2) Właściwe organy państw członkowskich powinny ustalić najstosowniejszy poziom ochrony w celu zapewnienia sprawnego przebiegu określonej w art. 9 ust. 2 dyrektywy 2006/117/Euratom procedury automatycznego wydawania zgody.
- 3) Stosowny poziom ochrony należy zapewniać za pośrednictwem różnorodnych środków, zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi danego państwa członkowskiego, w tym obowiązku zachowania poufności i dyskrecji, ograniczając dostęp do informacji do uprawnionego personelu, wymogów ochrony danych w odniesieniu do danych osobowych, a także ogólnych środków technicznych i proceduralnych służących ochronie bezpieczeństwa danych.
- 4) Łącza elektroniczne pomiędzy właściwymi organami poszczególnych państw członkowskich powinny gwarantować poziom ochrony równorzędny poziomowi zapewnianemu przez państwa członkowskie na swoich terytoriach w odniesieniu do przesyłu analogicznych informacji i dokumentacji.
- 5) Właściwe organy państw członkowskich powinny uzgodnić wspólny standard tego rodzaju łączy elektronicznych.
- 6) Wszelkie informacje przetwarzane przez właściwe organy w ramach wykonywania przepisów dyrektywy 2006/117/Euratom w przypadku konieczności ich utajnienia zgodnie z przepisami i prawodawstwem państw członkowskich powinny być opatrywane najniższym poziomem klauzuli tajności.
- 7) Informacje wymagające dodatkowych środków ochrony należy opatrywać klauzulą tajności o poziomie wyższym niż najniższy, za pomocą specjalnego oznaczenia, wyłącznie w przypadkach, gdy jest to ściśle niezbędne oraz na niezbędny okres.
- 8) Jako autorzy informacji, właściwe organy dostarczające informacje innym właściwym organom powinny być odpowiedzialne za dobór stosownego poziomu klauzuli tajności, przy uwzględnieniu:

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 5.12.2006, s. 21.

- a) własnych krajowych przepisów dotyczących utajniania informacji;
- b) praktycznych wymogów elastyczności i sprawności koniecznych dla zastosowania procedury automatycznego udzielania zgody;
- c) wyjątkowego charakteru wymogów dotyczących klauzuli tajności.
- 9) Zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi państw członkowskich, właściwe organy powinny stosować oznaczenia tajności wyszczególnione w tabeli porównującej krajowe klauzule tajności załączonej jako dodatek 2 do decyzji Rady 2001/264/WE z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie przyjęcia przepisów Rady dotyczących bezpieczeństwa⁽¹⁾, załączonej analogicznie do decyzji Komisji 2005/94/WE, Euratom z dnia 3 lutego 2005 r. zmieniającej decyzję 2001/844/WE, EWWiS, Euratom⁽²⁾. Praktyczny przewodnik nadawania klauzul, załączony w postaci dodatku 3 do decyzji 2001/264/WE oraz, analogicznie, w postaci dodatku 2 do decyzji Komisji 2001/844/WE, EWWiS, Euratom z dnia 29 listopada 2001 r. zmieniającej jej regulamin wewnętrzny⁽³⁾, mogłyby znaleźć zastosowanie jako źródło wskazówek przy dokonywaniu wyboru najbardziej odpowiedniego poziomu klauzuli tajności.
- 10) Jako autor informacji, właściwy organ dostarczający informacje powinien podawać dokładnie okres, w którym ma zastosowanie wybrany poziom klauzuli tajności, a także o wszelkich ewentualnych zmianach poziomu klauzuli tajności po upływie tego okresu.
- 11) Właściwy organ, który jest autorem informacji, może w dowolnej chwili zażądać, w formie pisemnej, zmiany uprzednio nadanej klauzuli tajności, w tym również jej usunięcia (tj. zniesienia klauzuli tajności), obniżenia (tj. zmiany na klauzulę niższego poziomu) lub dodania stosownego poziomu.
- 12) Właściwe organy, do których dostarczane są informacje, powinny być zobowiązane do usunięcia, wprowadzenia zmian lub stosownych poziomów klauzuli tajności zgodnie z takim wnioskiem.
- 13) Jako autor informacji, właściwy organ dostarczający informacje powinien, tak szybko jak to możliwe, zwrócić się z pisemną prośbą o obniżenie danej klauzuli tajności lub jej całkowite usunięcie (tj. zniesienie).
- 14) Zgodnie z zasadą ścisłej potrzeby dostęp do informacji i ich posiadanie powinny zostać ograniczone w ramach wyznaczonych właściwych organów do osób, które z uwagi na swoje obowiązki i kompetencje muszą zapoznać się z takimi informacjami lub posługiwać się nimi. W przypadkach gdy jest to wymagane zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi danego państwa członkowskiego, osoby takie powinny zostać sprawdzone pod względem bezpieczeństwa na odpowiednim do klauzuli tajności poziomie.
- 15) Niniejsze zalecenie skierowane jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 lipca 2009 r.

W imieniu Komisji
Andris PIEBALGS
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 101 z 11.4.2001, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 31 z 4.2.2005, s. 66.

⁽³⁾ Dz.U. L 317 z 3.12.2001, s. 1.